

Și pomul dinspre nord

Sorina

Și pomul dinspre nord

Nu mai sunt ploi, doar nori împovărați,
nici vâsle nu mai au cărări pe valuri,
când cerul seamănă cu piatra de pe maluri,
copacii par frumoșii de floare colorați.

Pământul e pictură, culoare rătăcită,
pe singura paletă, udată de-un penel,
e ca un prinț frumos, venit dintr-un castel,
tăcut, cu pas ușor și trenă dichisită.

Și pomul dinspre nord, a înflorit cuminte.
Mă uit la el zâmbind, de primăveri flămândă
și simt cum bate-n piept, secundă de secundă,
o inimă nebună, sub caldele-mi veșminte.